

*Tik visiškoje tyloje galima išgirsti skrendant laumžirgį,
nurimk ir tau atsiskleis visos paslaptys.*

www.laumzirgis.com

„Kai pradedame savo gyvenimą, gauname luitą marmuro ir įrankius tam marmurui apdoroti. Galime jį neapdorotą ilgai vilkti paskui save, galime jį paversti skalda, galime iš jo padaryti puikų kūrinį.“

*Ričardas Bachas, JAV rašytojas, knygos
„Džonatanas Livingstonas Žuvėdra“ autorius*

Po sunkios darbo savaitės viena vadybininkė nuvažiavo prie jūros. Ten ji susipažino su mažuoju Tomu. Berniukas su mama ir močiute gyveno trobelėje netoliese. Visada linksmas ir besišypsantis Tomukas puikia nuotaika užkrėtė ir vadybininkę. Po šios pažinties moteris dažnai atvažiuodavo į pajūrį ir jie nerūpestingai žaisdavo paplūdimyje. Kartą, kai pavargę atsisėdo atsipūsti, pro šalį skrido žuvėdra.

„Svajonė skrenda“ – šuktelėjo berniukas.

„Kas skrenda?“

„Svajonė. Mama sako, kad žuvėdros, tai žmonių svajonės.“

„O kokia tavo svajonė?“ – paklausė moteris.

Nubėgęs į trobelę berniukas atnešė keletą piešinių.

„Noriu, kad mano piešinius pamatytų žmonės.“

„O tu ar turi svajonę?“

„Kažkada svajojau siūti drabužius, tačiau dirbu vadybininke.“

„Tai tu išdavei savo svajonę?“, – nustebęs paklausė Tomukas.

„Tu nieko nesupranti apie suaugusiųjų gyvenimą“, – susierzinusi atrėžė moteris. Tą dieną ji nesulaukusi vakaro išvyko namo.

Kartą, vienoje televizijos laidoje buvo rodomi jaunųjų talentų piešiniai. Keletą jų moteris atpažino, tai buvo mažojo Tomuko darbai. Ji pajuto, kad ilgisi berniuko, jautėsi šiek tiek nusikaltusi. Tai supratusi nuvažiavo į paplūdimį. Tačiau ten berniuko nerado. Tuomet nuėjo prie trobelės.

Senyva nusiminusi moteris pakvietė ją vidun. Vadybininkė prisistatė.

„Ilgiausio Tomo, mes dažnai su juo žaisdavome. Kur jis?“

„Tomukas jau kuris laikas čia nebegyvena. Jis sunkiai sirgo. Matyt, jums nieko nepasakojo. Ligai paūmėjus kartu su mama išvyko operacijai už Atlanto. Dabar jo gyvybė daktarų ir Dievo rankose.“

Berniuko močiutė liūdnai pasakojo toliau.

„Jam patiko šis paplūdimys, patiko čia žaisti. Paskutinėmis dienomis jis labai laukė jūsų, ir prieš išvykdamas, paprašė jums kai ką perduoti, tarsi žinodamas, kad ateisit.“

Senelė atnešė piešiniais išmargintą voką, ant kurio buvo užrašyta: „Mano draugei“. Voke buvo piešinys, jame berniukas

pavaizdavo „jūdviejų“ paplūdimį, geltoną saulę, mėlyną jūrą ir didelę baltą žuvėdrą. Piešinio apačioje Tomas užrašė:

„Niekada neišduok savo svajonės“.

Moteris apkabino berniuko močiutę – ilgiau ji negalėjo sulaukyti ašarų.

Dabar ši moteris yra žinoma dizainerė. O piešinys kabo jos kabinete, pačioje matomiausioje vietoje. Dovana mažojo berniuko, kuris mokėjo svajoti.

Norint nemokamai gauti trumpas ištraukas iš knygos „Laumžirgio istorijos“, registruokis www.laumziris.com > **Naujienlaiškiai**

Daugiau įdomių istorijų www.laumziris.com > **Įdomios istorijos**

Persiųsk draugui